

liggende. Nej, Forholdet skulde tværtimod være det, at med Ministeriet som øverste Instans skulde Handelens Anliggende gaa sine Veje og Administrationens Anliggende sine Veje, og i mange Tilfælde skulde de bekæmpe hinanden. Derigennem vilde man faa Sagerne belyste fra forskellige Sider, og baade Ministeriet og Rigsdagen vilde faa de fyldige Oplysninger angaaende de grønlandske Forhold, som tiltrænges, for at vi kunne danne os et forstandigt Skøn om, hvordan disse Anliggende virkelig skulle styres. Det kunne vi ikke faa, saa længe der kun er een enevældig Styret af de grønlandske Forhold, nemlig den grønlandske Handels Direktorat, thi den er udelukkende interesseret i, at vi faa saa lidt at vide om de grønlandske Forhold som muligt, for at der ingen Forandringer skulde blive truffene. Men det kræves, for at der skal komme noget godt ud af det, at baade Ministeriet og Rigsdagen skulde have Adgang til at danne sig en selvstændig Mening om disse Forhold. Naar de selvstyrende Institutioner i Grønland blive funderede ordentlig og kunne vokse sig stærke, vil den Tid ogsaa kunne komme, da vi ville kunne ophæve den nuværende Monopolhandel. Hvis det skulde ske nu, vilde ganske sikkert Grønlanderne gaa til Grunde derved, men paa den anden Side, det maa ske en Gang. Vi have ingen Ret til at opretholde en Tilstand deroppe, som er i Strid med alle moderne Handelsprincipper. Vi ere selv kun en svag og ringe Nation, og den Dag kan komme, da vi ikke længere kunne være Formyndere for de grønlandske Børn. Men hvis vi saa ikke i Forvejen have brugt Tiden til at opdrage dem til at være selvstændige Mænd, vil, naar vi ikke længere kunne beskytte dem og holde Haanden over dem, desværre den Udsigt være den mest nærliggende, at de komme til at gaa ganske til Grunde.

Hvad angaar de Penge, som det vil koste at adskille Handel og Administration, er det saa lykkeligt, at Penge have vi sandelig nok af til dette Formaal. For det første ejer Grønlanderne selv store Midler. I deres Kolonikasser og i deres fælles Kasse og fælles Fond have de jo meget betydelige Midler. Der findes en Redegørelse herfor i Finanslovbetænkningen for i Aar, Spalte 149—54. Ifølge denne ejer Sydgrønlands Fælleskasse 105,457 Kr. 59 Øre, Nordgrønlands Fælleskasse 175,350 Kr. 28 Øre, Sydgrønlands Kolonikasser eje tilsammen 9,420 Kr.

22 Øre, Nordgrønlands Kolonikasser 13,578 Kr. 72 Øre, og dette er saare mange Penge oppe i Grønland. Men dertil kommer, at vi skyldte Grønlanderne mange Penge. Naar Overskud og Underskud gøres op for samtlige de Aar, for hvilke det her er gjort op i Betænkningen, nemlig siden 1850, viser det sig, at den grønlandske Handel har haft et Nettooverskud af 5,996,903 Kr., men at den i de Aar, hvor den overhovedet har haft Underskud, har haft et samlet Underskud af i alt 2,330,266 Kr. Men dette vil altsaa sige, at vi, naar det samlede Underskud drages fra det samlede Overskud, i Virkeligheden har hjembragt fra Grønland henvend 4 Mill. Kr. Man maa dertil huske paa — hvad der sikkert kan paavises — at denne Opgørelse er lavet paa en for Grønlanderne ugunstig Maade; enhver ved, at en saadan Status kan gøres op paa mange forskellige Maader, og hvis man vil sammenligne det, som her staar i denne Opgørelse, med andre Oplysninger, som ere fremdragne af det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) i hans udmærkede Bog om Grønland og med Oplysninger, som staa i Dr. Rinks Bog om Grønland, vil man se, at det er en for Grønlanderne meget ugunstig Status, der her er opgjort. Naar dertil kommer, at store Tab ere forvoldte den grønlandske Handel ved vore egne Krige, f. Eks. i 1807 og derved, at Skibe, som have besjlet Grønland, have været daarlige eller daarligt førte og ere gaaede under ved Fejl fra vor Side, hvilket ikke burde regnes Grønlanderne til Last, og naar man dernæst bestandig beregner Renter af Penge, som i Virkeligheden ere tilbagebetalte til den grønlandske Handel af Grønlanderne, vil man se, at naar man vil fastslaa som Resultat, at vi skyldte Grønlanderne 4 Mill. Kr., saa ere vi i Virkeligheden paa den sikre Side. Vi mangle derfor ikke Midler til at komme Grønlanderne til Hjælp. Grønlanderne have Krav paa, at vi ikke tage økonomiske eller finansielle Hensyn, hvor det gælder om at ophjælpe deres Forhold, i alt Fald ikke i første Række. Men desuden er der ingen Tvivl om, at en Adskillelse mellem Handelen og Administrationen netop vil føre til, at Handelen vil kunne blomstre op, og at vi igen, samtidig med at vi indføre en forstandig og god Regeringsform i Grønland, ville kunne komme til et gunstigt økonomisk Resultat.

Jeg skal nu blot til Slut gøre nogle spredte Bemærkninger. Fra mange Sider har man fremhævet overfor mig, at det er